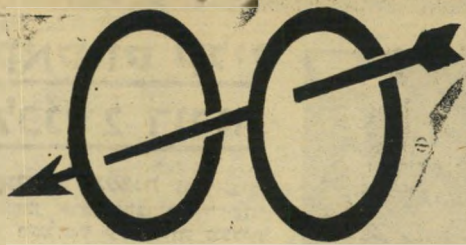

ולמשתנים

סירים. אין בית-קפה שבו ניתן לגלות שלט בנדין. צריך להיעזר במלצר. אלא שהוא לי רוב עסוק מדי — אתה מחליט לצאת לי דרך לסויר, למצוא את המקום הרחוק בכו חות עצמך.

אתה מתחיל להסתובב. מגיע לכל מקום — למחסן המשקאות, ליציאה אל החצר, למטבח — רק לא לאן שאתה צריך. בי יאושך אתה פונה לבסוף למלצר.

הוא מפנה אותך לכיוון המטבח. אתה חוזר ומסביר לו שברצונך למצוא בית-שימוש, לא מטבח. הוא חוזר ומסביר לך שזה בי סדר. הדרך לשירותים — כמעט תמיד, מי שום מה — היא דרך המטבח.

אתה עובר את המטבח ונתקל סוף סוף בגאולתך.

בתום החוויה אל תופתע אם יציעו לך לרחוץ את הידיים בכיור של המטבח, מעל הסירים — בוימפי בדיונון 49 למשל. זהיר רות: רק תפתח את הברז — וזרם מים חמים יכה את ידיך.

כמגבת, תקבל, במוסד זה סמרטוט מטבח עתיק יומין ומדיף ריח ניחוח.

אחרונה, סירסמו אנשי משרד התיירות אזהרה תמורה, כי הישראלים כורתים את הענף שעליו הם יושבים — ענף התיירות, שהפך לאחד ממורימי הדולרים העיקריים בשנים האחרונות. אם לא ייפסק הוליוול בתויר, הוהירו האחראים,

„עירוני“: עגום

המשתנה הציבורית היחידה בכל צפון תל-אביב ממוקמת במרתף פסגי הוד, שם שכן בזמנו מועדון לילה. למרות השיפוצים שנערכו לאחרונה, ממשיך המקום להיות מטריח. עובד הנקיון המוצב שם מטעט עירוני תל-אביב עוסק, בין כל שאר עיסוקיו, גם בקבלת „טיפים“ מן האורחים-הלקוחות.

ניגוד לתייר, המצפה למצוא שירי

תים נקיים תמורת הלירה שהוא משלם בשביל הקפה שלו, הרי שהישראלי נראה להיות אדיש לחלוטין לרמה הלבנטינית של הצד האחורי של הנוף הציבורי הזה. כשם שכסית אופייני, מבחינה זו, למרבית בתי הקפה, בשטח רגיש זה — מאפיינת גם תרבותם של יושביו את תרבות הישראלי המשתין המצוי: הוא אינו מתקומם ומחירים את בית-הקפה — אלא משלים. או — פונה אל שירותיו של מוסד סמוך, כמו יושבי כסית: כאשר אלו נזקקים לבית-שימוש — הם הולכים לזה של הקפה הישן, רוול הישן.

פיתרון זה הוא לשיעור רצונם של כל הנוגעים בדבר — כולל רוול, או, נכון יר-תר, האשה המנהלת את בית-השימוש של רוול. מובן שהיא איננה נותנת את שירותיה סתם מתוך חיבה ללקוחותיו של חצקל איש-כסית, אלא בגלל עשר האגורות ש- היא גובה בנאמנות ובהתמדה מכל מבקר במוסד שבהנהלתה. אלא שלמרות התרומה

למרות התרומה

כדי להגיע לאפס-אפס

עליך לעבור דרך המטבח

ואחר-כך

לרחוץ ידיך מעל הכיריים.

הוא לקרן השוטפת, קשה לומר שהאפסיים של רוול בוהקים מנקיון. או אפילו סתם נקיים. נכון שהם יותר נקיים מאלו של כסית, אבל זו לא תוכמה.

אפס-אפס של רוול יש נייר טואלט, אך את הידיים לא ניתן לנגב. עד לפני

כתובת	המקום	סיווג
כיכר צינה 11	אליזה	★★★★
ארלוזורוב 53	אלרון	★★
ארלוזורוב 186	אנגל	★★★★
עקיבא 13	אנקרה	★★★★
זיבוטינסקי 108	אקסודוס	★★★★
מנדלי	בונופטיט	★★
דיזנגוף 197	בתיה	★★★★
שדרות ח'ין 54	גיגי	★★★★
אלנבי 136	גרטר	★★★★
שינקין 4	דיאמנט	★★★★
פרישמן 39	דיצה	★★★★
הירקון 220	דליה	★★
יצחק שדה 34	האחים	★★★★
בן-יהודה 130	הירדן	★★
בן-יהודה 21א'	המוזג	★★★★
דיזנגוף 128	המוזג	★★★★
קרליבך 13	הרלי	★★★★
יהודה הלוי 114	וימפי	★★★★
דיזנגוף 11	ורדי	★★★★
דיזנגוף 171	טיפניס	★★
מלון „דן“, הירקון 99	כחול	★★★★
אלנבי 119	כסית	★★★★
דיזנגוף 117	לב אביב	★★★★
דיזנגוף 107	לה פרגול	★★
מנדלי	מרכז הגריז	★★★★
בן-יהודה 2	מרסנד	★★
פרישמן פינת בן-יהודה	מרתף הבירה	★★★★
אלנבי 46	נגה	★★★★
פינסקר 4	ניו-יורק	★★★★
דיזנגוף 164	ניצה	★★★★
אלנבי 40	סביון	★★★★
דיזנגוף 93	סולטן	★★★★
דיזנגוף 105	עירוני	★★★★
פסג' „הוד“	פאב	★★★★
פרישמן 1	פארק	★★
דיזנגוף 131	פונדק ויטמן	★★
בן-יהודה 122	פינגוין	★★
כיכר דיזנגוף	צפיחית בדבש	★★
פרישמן 7	ציק-בר	★★
דיזנגוף 162	קישון	★★★★
דיזנגוף 145	קינגס קלאב	★★★★
יורדי הסירה 2	קפרי	★★★★
מלכי ישראל 2	רוול	★★
דיזנגוף 111	רוול חדש	★★
איבן-גבירול 68	שטרן	★★★★
דיזנגוף 189	שכטר	★★★★
בן-יהודה פינת מנדלי		

את הבריחות על אמן ידוע, מיושבי

כסית הקבועים, אומרת שכאשר הוא ניגש להשתין בבית-השימוש של כסית, הוא לא נאלץ להתכופף בכניסה.

לכל מי שעבר אי פעם את החוויה המרתקת של ביקור באפס-אפס של קפה האמריקני המפורסם ביותר במדינה, ברור שהכוונה לקומתו הנמוכה של אותו אמן. שכן אדם ממוצע-קומה, שלא לדבר על למעלה מזה, חייב להרכין ראשו בכניסה למוסד אם אינו רוצה לחבוט בגולגלתו בתקרה הימורה.

אלה שכבר שכחו את הזבנג הראשון ש- חטפו שם, מסוגלים ליהנות מהבריחה. פחות מציחה נראה הדבר לכל אותם מאות ואלפים מבקרים מקריים, שסרו במשך השנים לכסית — ישראלים מהפרובינציה ומערים אחרות שבאו לשבת שעה קלה ליד אמנים ידועים, תיירים שמארחיהם הישראלים הביאו אותם לנקודת המשיכה הנו, סתם אורח ש- חשקה נפשו במנה קניידלאך — באו, נכני סו — וסיימו את הביקור בראש מצלצל.

שלא לדבר כבר על דרך היסורים עד ה- מוסד הנכבד: דרך כל החצר, תוך צעדה, בחורף, ברוח ובגשם. בקצה החצר, אתה יורד מספר מדרגות, אחר כך עולה מבעד לדלת מסורגת — והגעת. כך שמור על הראש.

ושלא לדבר על הריח: באמת אין מה לדבר — צריך להריח. ושלם לדבר על נייט-טואלט: אפילו ותיקי הבוהמה של תל-אביב אינם זוכרים שמצאו מיצרן כזה אי פעם.